

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΜΑΚΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

Θεοχαρόπουλος_πρακτικό_A_πεδίο A2.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Θεοχαρόπουλος_πρακτικό_B_πεδίο A2.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

04/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Θεοχαρόπουλος_πρακτικό_B_2η_πεδίο A2.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

16/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Θεοχαρόπουλος Γεώργιος, ΠΕ70 Δασκάλων, ΔΣ Νεόκαστρου Ημαθίας ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των διδασκαλιών στα μαθήματα: α) Ιστορία Ε' τάξης, Ενότητα Γ, κεφάλαιο 15: Η Αγία Σοφία, ένα αριστούργημα της αρχιτεκτονικής και β) Γεωγραφία Στ' τάξης Δημοτικού, ενότητα: Η Γη ως ουράνιο σώμα, Θεματική ενότητα: Ο άξονας και η περιστροφή της γης- Ημέρα και νύχτα. Οι διδασκαλίες έγιναν στα τμήματα της Ε' τάξης και Στ τάξης του 4/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Νεόκαστρου, στο οποίο ο αξιολογούμενος συμπληρώνει το διδακτικό του ωράριο ως διευθυντής του σχολείου. Στη συνάντηση συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών που ήταν τα εξής: 1. Δημιουργία ασφαλούς και ευχάριστου περιβάλλοντος στην τάξη που προδιαθέτει όλους-ες θετικά (π.χ διακόσμηση αίθουσας, χρήση κατάλληλων υλικών και μέσων). 2. Σεβασμός προς τους μαθητές/τις μαθήτριες και διασφάλιση ισότιμης συμμετοχής όλων στη διαδικασία (π.χ κατάλληλα μοντέλα διδασκαλίας & διαμόρφωσης της τάξης, λαμβάνονται υπόψη τα ενδιαφέροντα και ιδιαίτερες κλίσεις των μαθητών, διαφοροποίηση της διδασκαλίας σε οπτικό, ακουστικό, κιναισθητικό επίπεδο). 3. Δημιουργία θετικού και υποστηρικτικού κλίματος στην τάξη (π.χ. πώς παρέχεται η ανατροφοδότηση στις εργασίες των μαθητών, πώς γίνεται η αξιολόγηση των μαθητών κ.λπ.). 4. Ανοιχτή και προσιτή σχέση με τους μαθητές/τις μαθήτριες. 5. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ του ίδιου και των μαθητών / μαθητριών. 6. Προώθηση του αλληλοσεβασμού μεταξύ του ίδιου και των μαθητών / μαθητριών,

αλλά και των μαθητών μεταξύ τους. 7. Στο σχεδιασμό της διδασκαλίας και στη γενικότερο χειρισμό της τάξης λαμβάνονται υπόψη και περιλαμβάνονται δράσεις αναγνώρισης και αποδοχής της κοινωνικο - πολιτισμικής ετερότητας στο πλαίσιο της σχολικής ζωής (π.χ μαθητές ρομά, μετανάστες, κ.λπ.). 8. Δράσεις και ενέργειες που επιτρέπουν την ενεργό εμπλοκή μεγάλου αριθμού μαθητών στις μαθησιακές διαδικασίες και ευνοούν τη δημιουργικότητα, την κριτική σκέψη, την διερεύνηση (π.χ. ομαδοσυνεργατικά μοντέλα, διαφοροποίηση της διδασκαλίας, ενεργητικές μέθοδοι π.χ. επίλυση προβλήματος). Όσον αφορά: Α) το Παιδαγωγικό κλίμα και τη διαχείριση της τάξης και ειδικότερα όσον αφορά 1) την προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ εκπαιδευτικού και των μαθητών/τριών παρατηρήθηκε ότι και στις δύο διδασκαλίες αναδειχθηκε η σταθερή μέριμνα του εκπαιδευτικού για την οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης. Στην πρώτη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός από την έναρξη του μαθήματος αξιοποίησε αφορμή που ενεργοποιούσε βιωματικά στοιχεία των μαθητών/τριών και διατύπωσε ανοιχτές, διερευνητικές ερωτήσεις, ενθαρρύνοντας τη διατύπωση υποθέσεων χωρίς τον φόβο του «λάθους». Η αποδοχή όλων των απαντήσεων και η μετατροπή τους σε αφορμή συζήτησης καλλιέργησε αίσθημα ασφάλειας και αμοιβαίου σεβασμού. Στη δεύτερη διδασκαλία, στο μάθημα της Γεωγραφίας για την περιστηροφή της Γης, η ανάγνωση του ποιήματος «Το παραμύθι της Μέρας και της Νύχτας» και η συζήτηση που ακολούθησε δημιούργησαν ένα ήρεμο και συναισθηματικά υποστηρικτικό πλαίσιο. Ο εκπαιδευτικός άκουγε ενεργητικά, αναδιατύπωνε τις σκέψεις των μαθητών/τριών και αξιοποιούσε τις απαντήσεις τους για τη σταδιακή οικοδόμηση της γνώσης. Το στοιχείο αυτό ενίσχυσε την αίσθηση ότι η τάξη λειτουργεί ως κοινότητα μάθησης και όχι ως χώρος μονομερούς μετάδοσης γνώσεων. Συνολικά, η σταθερότητα στη στάση του εκπαιδευτικού, η ενθαρρυντική ανατροφοδότηση και η διακριτική καθοδήγηση τεκμηριώνουν υψηλό επίπεδο προώθησης αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Όσον αφορά 2) τη Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας παρατηρήθηκε ότι η αποδοχή της διαφορετικότητας διαφάνηκε τόσο στη διαχείριση των μαθησιακών αναγκών όσο και στη σύνθεση των ομάδων. Στην πρώτη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός συγκρότησε ομάδες με κριτήρια ετερογένειας, επιδιώκοντας την ενίσχυση των λιγότερο δυνατών μαθητών/τριών μέσω της συνεργασίας με συμμαθητές/τριες που μπορούσαν να λειτουργήσουν υποστηρικτικά. Το γεγονός ότι όλοι είχαν ρόλο και λόγο στην ομαδική εργασία καταδεικνύει έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της συμπερίληψης. Στη δεύτερη διδασκαλία, η διαφοροποίηση των φύλλων εργασίας ανά ομάδα αποτέλεσε σαφή ένδειξη προσαρμογής στις μαθησιακές ανάγκες. Επιπλέον, κατά το παιχνίδι ρόλων (μαθητές/τριες ως «Ήλιος» και «Γη»), δόθηκε η δυνατότητα σε παιδιά με διαφορετικά μαθησιακά προφίλ να εκφραστούν μέσα από σωματική και βιωματική δράση. Με τον τρόπο αυτό, η διαφορετικότητα αντιμετωπίστηκε ως πλεονέκτημα και όχι ως εμπόδιο. Η σταθερή εφαρμογή διαφοροποιημένων πρακτικών στις δύο διδασκαλίες τεκμηριώνει ουσιαστική δέσμευση στη δημιουργία κλίματος αποδοχής. Όσον αφορά 3) την εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία παρατηρήθηκε ότι η ενεργός συμμετοχή αποτέλεσε κεντρικό χαρακτηριστικό και των δύο μαθημάτων. Στην πρώτη διδασκαλία, η αξιοποίηση συνεργατικών δραστηριοτήτων και η παρουσίαση των αποτελεσμάτων των ομάδων στην ολομέλεια καλλιέργησαν αίσθημα ευθύνης και συμμετοχικότητας. Οι μαθητές/τριες δεν λειτούργησαν ως παθητικοί δέκτες, αλλά ως συνδιαμορφωτές της γνώσης. Στη δεύτερη διδασκαλία, η βιωματική αναπαράσταση της σχέσης Γης-Ήλιου με υδρόγειο σφαίρα και φακό, καθώς και το διαδραστικό κουίζ μέσω wordwall, διατήρησαν αμείωτο το ενδιαφέρον. Η παρατήρηση των φωτιζόμενων και μη περιοχών της Γη και η διατύπωση συμπερασμάτων ενεργοποίησαν γνωστικές και μεταγνωστικές διεργασίες. Η ποικιλία μεθόδων, η εναλλαγή μορφών εργασίας και η συστηματική ανατροφοδότηση τεκμηριώνουν υψηλό επίπεδο μαθητικής εμπλοκής. Όσον αφορά 4) την Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας παρατηρήθηκε ότι η πρόληψη και όχι η καταστολή χαρακτήρισε τη διαχείριση της τάξης. Στην πρώτη διδασκαλία, οι σαφείς οδηγίες πριν από κάθε δραστηριότητα και η καθορισμένη κατανομή ρόλων στις ομάδες περιόρισαν πιθανές εντάσεις ή αποδιοργάνωση. Η ενεργός απασχόληση όλων λειτούργησε προληπτικά απέναντι σε φαινόμενα διάσπασης προσοχής. Στη δεύτερη διδασκαλία, η διαρκής εναλλαγή δραστηριοτήτων (ποίηση, συζήτηση, πείραμα, παιχνίδι ρόλων, ψηφιακό κουίζ) διατήρησε υψηλό βαθμό ενδιαφέροντος. Η διακριτική παρουσία του εκπαιδευτικού ανάμεσα στις ομάδες και η έγκαιρη καθοδήγηση απέτρεψαν την εκδήλωση ανεπιθύμητων συμπεριφορών. Και στις δύο περιπτώσεις, η πρόληψη βασίστηκε σε παιδαγωγικό σχεδιασμό και όχι σε αυταρχικές παρεμβάσεις. Όσον αφορά 5) τη Διαχείριση συγκρούσεων παρατηρήθηκε ότι παρότι δεν καταγράφηκαν έντονοι συγκρούσεις, ο τρόπος οργάνωσης της τάξης καταδεικνύει ετοιμότητα διαχείρισής τους. Στην πρώτη διδασκαλία, η παρουσίαση των διαφορετικών απόψεων στην ολομέλεια συνοδεύτηκε από καλλιέργεια επιχειρηματολογίας και σεβασμού. Ο εκπαιδευτικός λειτουργούσε ως διαμεσολαβητής, δίνοντας χώρο σε όλες τις φωνές. Στη δεύτερη διδασκαλία, κατά τη συνεργασία στις ομάδες και το παιχνίδι ρόλων, ενθαρρύνθηκε η ακρόαση και η συνεννόηση. Η έμφαση στη συνεργατικότητα και στον κοινό στόχο περιόρισε πιθανές αντιπαράθεσεις και καλλιέργησε δεξιότητες επίλυσης διαφορών. Η διαχείριση συγκρούσεων προσεγγίστηκε προληπτικά και παιδαγωγικά, ενισχύοντας το δημοκρατικό κλίμα. Όσον αφορά: Β) τον Αναστοχασμό - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού και ειδικότερα όσον αφορά 1) την κριτική επανεξέταση των πρακτικών παρατηρήθηκε ότι στην πρώτη διδασκαλία, από τη συζήτηση με τον εκπαιδευτικό προέκυψε ότι αξιολογεί συστηματικά την αποτελεσματικότητα των μεθόδων του, ιδίως ως προς το βαθμό συμμετοχής όλων των μαθητών/τριών. Αναγνώρισε τη σημασία της διαφοροποίησης και της ενεργητικής μάθησης ως βασικά σημεία επιτυχίας.

Στη δεύτερη διδασκαλία, η μεταγνωστική δραστηριότητα στο κλείσιμο («Τι νέο έμαθα;», «Τι με βοήθησε περισσότερο;») ανέδειξε συνειδητή ενσωμάτωση της αυτοαξιολόγησης στην εκπαιδευτική πράξη. Ο εκπαιδευτικός αξιοποιεί τις απαντήσεις των μαθητών/τριών για να επανασχεδιάσει επόμενες παρεμβάσεις. Η παραδοχή ότι απαιτείται καλύτερη χρονική κατανομή δραστηριοτήτων καταδεικνύει κριτική στάση απέναντι στην πράξη του. Η αναστοχαστική διάθεση δεν είναι αποσπασματική αλλά σταθερό χαρακτηριστικό της επαγγελματικής του ταυτότητας. Όσον αφορά 2) τον εντοπισμό των προβληματικών σημείων στη διαχείριση του κλίματος και την υιοθέτηση σύγχρονων παιδαγωγικών προσεγγίσεων για την αντιμετώπισή τους παρατηρήθηκε ότι στην πρώτη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός αναγνώρισε την ανάγκη περαιτέρω ενίσχυσης της ισότιμης συμμετοχής ορισμένων πιο εσωστρεφών μαθητών/τριών και υιοθέτησε πρακτικές κατανομής ρόλων ώστε να διασφαλίζεται η ενεργός εμπλοκή όλων. Στη δεύτερη διδασκαλία, εντόπισε ότι η ήδη εφαρμοσμένη αξιοποίηση Τ.Π.Ε., η βιωματική μάθηση, η συνεργατική διερεύνηση και η διαφοροποίηση συνιστούν σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις που απαντούν αποτελεσματικά στις προκλήσεις της ετερογένειας και της διαχείρισης κλίματος. Ο εκπαιδευτικός δεν περιορίζεται στη διαπίστωση δυσκολιών αλλά προχωρά σε στοχευμένες προσαρμογές, επιδεικνύοντας διάθεση διαρκούς βελτίωσης. Όσον αφορά 3) την έκθεση αυτοαξιολόγησής του ο εκπαιδευτικός αναφέρει μεταξύ άλλων όσα έχουν παρατηρηθεί και καταγραφεί από τον αξιολογητή κατά την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών και αποδεικνύουν ότι έχει υψηλές δεξιότητες να παρουσιάζει τον εαυτό του και να αναδεικνύει το εκπαιδευτικό και διοικητικό του έργο. Αναφέρει σε αυτή μεταξύ άλλων ότι εργάζεται ως εκπαιδευτικός τα τελευταία 28 χρόνια. Σε αυτό το πλαίσιο εκτός από το βασικό πτυχίο του, έχει παρακολουθήσει την εισαγωγική επιμόρφωση εκπαιδευτικών (ΠΕΚ). Κατά την περίοδο 2008-2011 αποσπάστηκε και εργάστηκε ως δάσκαλος μετά από εξετάσεις στη Γερμανία και συγκεκριμένα στη Στουτγκάρδη, αφού παρακολούθησε σεμινάριο το οποίο διοργανώθηκε από το ΥΠΕΠΘ-ΙΠΟΔΕ και το ΕΔΙΑΜΜΕ του Πανεπιστημίου Κρήτης. Επίσης κατά την εκπαιδευτική του διαδρομή παρακολούθησε μεταξύ άλλων τα εξής: επιμορφώσεις από το Κέντρο επιμόρφωσης και Δια βίου Μάθησης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου συνολικής διάρκειας 400 ωρών με θέμα: «Διαχείριση Σχολικής Ζωής: Ηγεσία, κρίσεις, διαφορετικότητα, συμπερίληψη» και από το Κέντρο επιμόρφωσης και Δια βίου Μάθησης του Πανεπιστημίου Πατρών συνολικής διάρκειας 400 ωρών με θέμα: « Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης». Συμπερασματικά, ο εκπαιδευτικός επιτυγχάνει σε υψηλό βαθμό τη δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος, θεμελιωμένου στην εμπιστοσύνη, τον σεβασμό, τη συμπερίληψη και τη συνεργατικότητα. Η πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας επιτυγχάνεται μέσω ενεργητικών και διαφοροποιημένων μεθόδων, ενώ η διαχείριση πιθανών συγκρούσεων εντάσσεται σε ένα δημοκρατικό πλαίσιο διαλόγου. Παράλληλα, επιδεικνύει ανεπτυγμένη αναστοχαστική ικανότητα, εντοπίζει πεδία βελτίωσης και υιοθετεί σύγχρονες παιδαγωγικές πρακτικές, στοιχείο που υποδηλώνει επαγγελματική ωριμότητα και διάθεση συνεχούς εξέλιξης. Συνολικά, η εικόνα που διαμορφώνεται είναι εκείνη ενός εκπαιδευτικού με σταθερό παιδαγωγικό προσανατολισμό, οργανωτική επάρκεια και συνειδητή προσήλωση στη βελτίωση της ποιότητας του μαθησιακού περιβάλλοντος και της διδασκαλίας του. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω κριτήρια (Α) και (Β), τα 8 υποκριτήρια αυτών, την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, τις Σπουδές, τα χρόνια στην υπηρεσία, την αυτομόρφωση και τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης καταλήγουμε ότι ο αξιολογούμενος λαμβάνει τον χαρακτηρισμό εξαιρετικός, διότι αξιολογήθηκε έτσι σε όλα τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.